

NORGES HØYESTERETT

Den 2. mars 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Bergsjø og Arntzen i

HR-2016-00493-U, (sak nr. 2016/260), sivil sak, anke over kjennelse:

A

B

(advokat Rolf Christensen)

mot

Overhalla Hus AS

(advokat Arne Haugland)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse i sak om erstatningskrav for kontraktsbrudd.
- (2) I forbindelse med planlagt bygging av bolighus mottok A og B tilbud på levering og montering av trearbeider fra tre firmaer i april 2014. Ferdighusfirmaet Overhalla Hus AS ga tilbud på byggesett med montering av råbygg. Etter en dialog mellom partene ble det i mai 2014 uenighet mellom dem om det var gitt et bindende tilbud fra Overhalla Hus AS. Da Overhalla Hus AS gikk bort fra avtalen, krevde A og B erstattet merkostnader ved å måtte engasjere et annet firma. Overhalla Hus AS avviste kravet.
- (3) A og B tok ut stevning for Namdal tingrett. Tingretten avsa 4. mai 2015 dom med slik domsslutning:
 - "1. Overhalla Hus AS dømmes til å betale erstatning til B og A med 202 000 – tohundreogtotusen – kroner. Oppfyllelsesfristen er 2 – to – uker.
 2. Overhalla Hus AS dømmes til å betale B og A sine sakskostnader med 69 839 – sekstinitusenåttehundreogtrettini – kroner."
- (4) Overhalla Hus AS anket til lagmannsretten. Anken gjaldt beregningen av tapet, idet selskapet etter tingrettens dom hadde godtatt at det var inngått bindende avtale. A og B innga avledet anke med krav om høyere erstatning, oppad begrenset til 360 000 kroner.

(5) Frostating lagmannsrett avsa 7. desember 2015 dom med slik domsslutning:

- "1. **Overhalla Hus AS dømmes til å betale erstatning til B og A med 75.000 – syttifemtusen – kroner. Oppfyllelsesfristen er 2 – to – uker fra forkynnelsen av dommen.**
2. **I saksomkostninger for tingretten og lagmannsretten betaler A og B 134.126 – etthundreogtrettifiretusenetthundreogtjueseks – kroner til Overhalla Hus AS. Oppfyllelsesfristen er 2 – to – uker fra forkynnelsen av dommen."**

(6) *B og A* har anket lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse til Høyesterett. De har i korte trekk anført at det foreligger lovanvendelsesfeil og saksbehandlingsfeil ved lagmannsrettens avgjørelse av sakskostnadene. Lagmannsretten har i strid med tvisteloven § 20-2 lagt til grunn at *Overhalla Hus AS* har vunnet saken i det vesentligste både for tingretten og lagmannsretten. De ankende partene har vunnet hovedspørsmålet for tingretten. Det er ikke sammenheng mellom premisser og domsslutning i drøftelsen av kostnadene for tingretten. *Overhalla Hus AS* har heller ikke vunnet saken i det vesentligste for lagmannsretten. Selskapet ble idømt et erstatningsansvar på 75 000 kroner, mens påstanden gikk ut på frifinnelse.

(7) De ankende parter har nedlagt slik påstand:

- "1. **Prinsipalt**
- A og B tilkjennes dekning av sakskostnader for tingretten med kr. 55 871,20,- samtidig som hver av partene dekker sine egne omkostninger for Frostating lagmannsrett.**
2. **A og B tilkjennes dekning av sine omkostninger for Norges Høyesterett."**

(8) *Overhalla Hus AS* har i sitt tilsvare tatt til motmæle og anført at det ikke foreligger feil ved lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse. Selskapet må anses å ha vunnet saken i det vesentligste og har derfor krav på å få sine kostnader dekket.

(9) *Overhalla Hus AS* har lagt ned slik påstand:

- "1. **Anken forkastes.**
2. **Overhalla Hus AS tilkjennes sakskostnader for Høyesterett."**

(10) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at saken gjelder særskilt anke over lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse. Utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve "lovanvendelsen og saksbehandlingen, samt bevisvurderingen så langt den utelukkende gjelder sakskostnadsavgjørelsen", jf. tvisteloven § 20-9 tredje ledd.

(11) Ved vurderingen tar ankeutvalget utgangspunkt i at A og B har fremmet erstatningskrav mot *Overhalla Hus AS* for kontraktsbrudd. *Overhalla Hus AS* hadde gitt et tilbud på et byggesett med montering av råbygg, men gikk senere fra dette. A og B mente at tilbudet var forpliktende og fremmet for tingretten krav om erstatning "begrenset oppad til kr 628 450,-". Tingretten la til grunn at *Overhalla Hus AS* var bundet av tilbudet og tilkjente en erstatning på 202 000 kroner. I dette beløpet inngikk ikke erstatning for økte leieutgifter som følge av forsinket oppstart, idet tingretten ikke fant denne delen av kravet sannsynliggjort.

(12) Som nevnt innga *Overhalla Hus AS* anke. I ankeerklæringen aksepterte selskapet at det var

inngått bindende avtale, men påsto frifinnelse med den begrunnelse at A og B ikke hadde lidt tap. I avledet anke krevde A og B erstatning begrenset oppad til 360 000 kroner. Lagmannsretten reduserte erstatningen til 75 000 kroner. I dette beløpet inngikk 25 000 kroner i erstatning for økte husleieutgifter. A og B fikk dermed erstatning under en "hovedpost" hvor tingretten frifant Overhalla Hus AS.

- (13) Lagmannsretten har i sakskostnadsavgjørelsen vurdert anken og den avledede anken i sammenheng. Dette er et korrekt utgangspunkt, jf. tvisteloven § 20-2 andre ledd andre punktum og Skoghøy, Tvisteløsning, 2. utgave, 2014 side 1270. Om kostnadene for lagmannsretten heter det i dommen:

"Selv om kravet fra A og B er oppad begrenset til kr 360.000, dreier det seg om et krav bygd opp av en rekke poster der skjønnsmarginen er begrenset. I avledet anke er dessuten erstatningsbeløpet forhøyd sammenholdt med tilkjent beløp i tingrettens dom. Etter lagmannsrettens syn har derfor Overhalla Hus AS fått medhold i det vesentlige og har krav på erstatning for sine sakskostnader for lagmannsretten, jf. tvisteloven § 20-2 første og annet ledd. Det foreligger ikke tungtveiende omstendigheter som tilsier at hovedregelen skal fravikes, jf. tvisteloven § 20-2 tredje ledd."

- (14) Til dette bemerker utvalget at Overhalla Hus AS ble dømt til å betale et ikke ubetydelig erstatningsbeløp etter å ha påstått seg frifunnet. Selskapet måtte også betale erstatning for økte husleieutgifter. Lagmannsretten tilkjente dermed – i motsetning til tingretten – erstatning under begge "hovedpostene". På den bakgrunn savner utvalget en nærmere begrunnelse for at Overhalla Hus AS ble ansett å ha vunnet saken i det vesentligste, jf. tvisteloven § 20-2 andre ledd første punktum. Sakskostnadsavgjørelsen må derfor oppheves på dette punkt.

- (15) Når det så gjelder sakskostnadene for tingretten, uttaler lagmannsretten følgende:

"Lagmannsrettens resultat legges også til grunn for avgjørelsen av sakskostnadene for tingretten, jf. tvisteloven § 20-9. For tingretten var det imidlertid også tvist om det forelå en bindende avtale. Advokat Haugland har under ankeforhandlingen anslått at ca 80 % av tiden i tingretten gikk med til dette temaet. For sakskostnader knyttet til avtalespørsmålet må derfor tingrettens sakskostnadsavgjørelse bli stående. Dette innebærer at Overhalla Hus AS tilkjennes 20 % av sakskostnadene for tingretten."

- (16) Også her tar lagmannsretten et riktig utgangspunkt ved å vise til tvisteloven § 20-9 andre ledd. Men etter resultatet i lagmannsretten har A og B vunnet spørsmålet om det var inngått en bindende avtale, og de har fått erstatning på dette grunnlaget. Av lagmannsrettens dom følger at *tyngdepunktet i saken* for tingretten nettopp lå på spørsmålet om partene hadde inngått avtale, se Skoghøy, Tvisteløsning, 2. utgave, 2014 side 1272. Når Overhalla Hus AS tapte dette spørsmålet, er det feil lovanvendelse å tilkjenne selskapet sakskostnader delvis. Også på dette punkt må sakskostnadsavgjørelsen oppheves.

- (17) Lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse blir etter dette å oppheve i sin helhet. A og B har krevd dekket sakskostnadene for Høyesterett med 5 000 kroner eksklusiv merverdiavgift. I tillegg kommer rettsgebyret med 6 150 kroner. Kravet tas til følge, jf. tvisteloven § 20-2 og § 20-5, og sakskostnader for Høyesterett tilkjennes med samlet 12 400 kroner.

- (18) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G:

1. Lagmannsrettens dom, domsslutningen punkt 2, oppheves.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler Overhalla Hus AS til A og B i fellesskap 12 400 – tolv tusen fire hundre – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Wenche Elizabeth Arntzen
(sign.)

Riktig utskrift: